

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10

Utgitt 23 mars

1931

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

14 mars.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Son bystyre i møte 28 februar 1931 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte ladested.

Samtidig opheves regjeringens resolusjon av 5 november 1913 angående almindelig dispensasjon fra murtvangsloven samt de ved nevnte resolusjon approberte byggeforskrifter for Son.

De stadfestede bygningsvedtekter er sålydende:

Til kap. 3 (i bygningsloven av 22 februar 1924).

§ 26 h. Som regel må ingen murbygning gis mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelser fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet, dog kan der ikke tillates opført høiere bygninger enn 3 etasjer, men uten beboelse på loftet.

§ 26 i. Ingen tomt må bebygges forinnen der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler. Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn $\frac{1}{3}$ del av arealet innenfor den regulerte byggelinje. Bygningsrådet kan dog, hvis det finner det forsvarlig, tilstede lempninger i denne bestemmelse.

Til kap. 8.

§ 61. Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 62. Forat grunnstykker utenfor regulert strøk skal kunne bebygges, må de enten være beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt vei eller være tilknyttet sådan ved en av bygningsrådet godkjent adkomst. Forsåvidt denne ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglest erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

§ 63. Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og fra helserådet kan Son formannskap forby at gassverk, cel-

14 mars. lulosefabrikk, fabrikker for tilvirkning av benmel, sildolje, kruttmøller o. l. anlegges i Son.

§ 97, 2. Snefangere skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

§ 98. Enhver bygning skal forsynes med tak og avløpsrenner, som så vidt mulig tilknyttes bygningens kloakk.

§ 113. Trebygg tillates kun opført utenfor sone 1, begrenset av en rett linje fra sjøen østenfor dampsag (78) til veikrysset østenfor hus nr. 51, veien østenfor hus nr. 51 og 76, en rett linje fra nordsiden av hus nr. 104 til veikrysset ved sprøitehus og gaten herfra nordvestover til sjøen. (Se Assuransekomiteens kart av 1896). For sådanne bygninger gjelder reglene i bygningslovens §§ 114 og 115.

§ 129. Bygningsrådet kan påby de foranstaltninger som det anser påkrevde forat arbeiderne og andre skal være beskyttet mot fare for liv og helse. Passende hvile- og spiserum kan forlanges opført. Forsåvidt arbeiderne ikke har adgang til privet eller pissoar i umiddelbar nærhet av byggestedet, må der anordnes sådanne.

§ 137. Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

Til kap. 11.

§ 146. Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er bebygget.

§ 148. Til gjerde mot offentlig gate må piggtråd bare anvendes med bygningsrådets tillatelse og i forbindelse med gjerde av annet materiale. Piggtråd må bare anvendes i en høide over marken av minst 1,60 meter og minst 0,15 meter innenfor den side av gjerdet, som vender mot offentlig gate. Gjerder mot offentlig gate må ikke under 2 meters høide beslås eller belegges med skarpe pigger, glass, blikk e. l.

§ 150. Bygningsrådet kan i den utstrekning det anser det fornødent treffe bestemmelser vedkommende de forhold som er omhandlet i lovens § 150.

14 mars.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til §§ 57 og 144, jfr. § 3, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Brevik bystyre i møte 26 februar 1931 vedtatte forskrifter og regulativ for opmålingsforretninger samt regulativ for behandling av

byggningsanmeldelser og for bygningstilsyn 14 mars. i Brevik, dog med en enkelt endring:

Det av departementet under 1 juli 1930 stadfestede betalingsregulativ for behandling av byggningsanmeldelser og for bygningstilsyn m. v. i Brevik opheves.

De stadfestede nye forskrifter m. v. er sålydende:

Vedtekter og tariff for opmåling av tomter i Brevik.

§ 1. De i bygningslovens § 57 påbudte opmålingsforretninger administreres av stadsingeniøren eller på hans ansvar av den han dertil bemyndiger, og overværes av et av ham opnevnt kartvidne.

§ 2. Begjæring om opmåling skal så vidt mulig inneholde en nøiaktig opgave over grunnens grenser og beliggenhet samt gate og nummer og om forlanges være ledsaget av riss.

§ 3. Forretningen berammes av stadsingeniøren. Det påligger rekvirenten å varsle dem, hvis eiendommer berøres av opmålingen. Berammelsen skal forsynes med påtegning om mottatt varsel og innsendes til stadsingeniøren innen kl. 12 middag dagen før opmålingen.

Rekvirenten påviser i marken grensene for det grunnstykke som ønskes opmålt og fremlegger mulige hjemmelsdokumenter med grensebeskrivelse. Han fremskaffer det fornødne antall peler for grunnens avmerkning og besørger nedramningen.

§ 4. Møter rekvirenten hverken personlig eller ved fullmektig til berammet tid og sted, eller viser det sig at de meddelte opgaver er ufullstendige eller uriktige, eller er materiell og mannskap til tomtens avmerkning ikke til stede, er administrator berettiget til å nekte forretningens fremme.

§ 5. Administrator fører det fornødne håndriss. Opmålingen skal så vidt mulig knyttes til hovedkartets fastmerker. Foruten grensemålene optas så mange mål som er nødvendig for en nøiaktig opkonstruksjon.

Kartet optegnes i bekvem målestokk, som regel 1:500. Den på tomten forhåndenværende bebyggelse skal inntegnes, likeså de tomten berørende reguleringslinjer. Det forsynes videre med påskrevne mål og nordlinje og blir med beskrivelse og arealangivelse å innføre i en dertil bestemt protokoll, som for hver forretning underskrives av administrator og vedkommende kartvidne.

§ 6. Opstår tvist om beliggenheten av en grenselinje, er partene berettiget til å få sine påstander anført i beskrivelsen og de påståtte grenser avmerket på kartet. Om

14 mars. partene deri er enige, kan administrator avgjøre hvor grensene skal gå.

§ 7. Avdeling av nye tomter eller deling av eldre opmålte tomter skal godkjennes av bygningsrådet.

Det skal påses at tomten får en for en smukk og velordnet bebyggelse hensiktsmessig form og størrelse.

§ 8. Stadsingeniøren oversender 2 gjenparter av opmålingsforretningen (målebrev) til kemneren med oppgave over hvad der i henhold til § 9 skal betales av rekvi-
renten.

Rekvirenten henter målebrevet på kemnerkontoret. Det utleveres kun mot betaling av forretningens kostende.

§ 9. Betaling for opmåling m. v. erlegges av rekvi-
renten efter følgende regulativ:

a. For opmåling av tomt og utferdigelse av målebrev in
duplo betales:

For tomter inntil 1000 m² kr. 20,00.

For hvert overskytende påbegynt 1000 m² et tillegg av
kr. 10,00.

b. For grensepåvisning efter eldre målebrev betales kr. 10,00.

For inntegning av bebyggelse på eldre målebrev kr. 10,00.

For gjenpart av målebrev kr. 5,00.

For fremmøte til begjært opmålingsforretning som ikke
kan fremmes av grunner som nevnt i § 4 betales
kr. 5,00.

For attest angående målebrev kr. 1,00.

I ovenstående satser er innbefattet påvisning av gate-
linje og/eller byggelinje samt utsetning av høide efterat tom-
ten er opmålt og påvist, samt målebrev utstedt, likeså er
innbefattet betaling til kartvidne og hjelp til opmålingen.

§ 10. Den i foregående paragraf fastsatte betaling til-
faller i sin helhet bykassen og erlegges til kemneren efter
oppgave fra stadsingeniøren. Dog tilfaller gebyr for attester
stadsingeniøren.

§ 11. Ovenstående vedtekter og tariff gjelder fra den
dag det blir approbert.

Regulativ

*angående betaling for behandling av bygningsanmeldelser
og bygningstilsyn i Brevik i henhold til bygningslovens*

§ 144.

§ 1. For behandling av bygningsanmeldelser betales:

A. For ubetydelige arbeider . . . kr. 2,00

B. » mindre 1 etasjes bygg . . » 5,00

C. » andre større bygg . . . » 10,00

Gebyrene tilfaller de medlemmer av bygningsrådet som har deltatt i sakens behandling samt anvendes til dekning av utgifter ved bygningsrådets kontorhold.

§ 2. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av fornøden attest erlegges ved mottagelsen av byggetillatelse for nye bygninger med en etasjes høide og bebygget grunnflate av

inntil	25 m. ²		kr.	4,00
»	50 »		»	8,00
»	75 »		»	16,00
»	100 »		»	24,00
»	150 »		»	36,00
»	200 »		»	48,00
»	300 »		»	72,00
»	400 »		»	96,00

med kr. 10,00 i tillegg for hvert overskytende 100 m.²

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der for 1ste etasje er bestemt.

§ 3. Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføies, og er der kun del av etasje, betales efter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelse i nye huser.

§ 4. For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av det under § 2 bestemte gebyr.

§ 5. For tilsyn med opførelse av røkppe eller kanal samt bakerovn til privat bruk i så vel nye som eldre bygninger erlegges kr. 5,00. For tilsyn med opførelse av bakerovn i bakeri, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 15,00.

§ 6. Gebyrene beregnes av bygningsrådet og innbetales til dette mot utstedelse av byggetillatelsen.

§ 7. Ovenstående regulativ og tariff gjelder fra den dag det blir approbert.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

16 mars.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 Åsgårdstrand bystyes beslutning i møte 19 februar 1931 om forandring i § 3 i vedtekt for herberger- og beverternæringen i Åsgårdstrand som gjeldende inntil videre fra og med 1 mai, dog med enkelte redaksjonelle forandringer.

Vedtektens § 3 vil efter den stadfestede forandring lyde således:

Bevertningsstedene skal holdes lukket alle dager fra kl. 24 til kl. 8, undtagen natt mellem lørdag og søndag da

16 mars. der kan holdes åpent til kl. 1. I lukningstiden må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelige lignende tillatelser til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy fra lokalet, pålegge lukning kl. 23.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

16 mars. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av § 37, 2. ledd, jfr. § 28, i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 og den ved kongelig resolusjon av 8 november 1929 gitte bemyndigelse godkjenner departementet herved de av Skoger herredstyre i møter 3 november 1930 og 24 februar 1931 vedtatte vedtekter for handel med brukte eller kasserte ting i Skoger herred, Vestfold fylke, sålydende:

§ 1. For den av lensmannen i henhold til § 28 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 meddelte tillatelse til opkjøp i salgsoiemed av brukte eller kasserte ting eller til i salgsoiemed å tilbytte sig sådanne ting erlegges i årlig avgift til herredskassen kr. 10,00, som betales ved tillatelsens meddelelse.

Tillatelsen gjelder kun for 1 år (kalenderår) ad gangen og kan når som helst tilbakekalles.

§ 2. Handelen må kun drives på steder og i rum som godkjennes av lensmannen og til enhver tid er dennes kontroll undergitt, og de kjøpte gjenstander må ikke opbevares utenfor disse steder og rum.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt på et skilt av sådan størrelse som av lensmannen måtte bestemmes.

Lensmannen kan bestemme en annen luknings- og åpningstid for disse forretninger enn for de almindelige kjøbmansforretninger bestemt.

§ 3. Gjenstander der er innkjøpt eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dager er forløpet, efterat de kom i den handlendes besiddelse.

De skal på passende måte forsynes med merkelapp og nummer. 16 mars.

§ 4. Den handlende skal føre en av lensmannen godkjent fortegnelse over innkjøpte eller til salg mottatte gjenstander. I denne blir å anføre gjenstandens nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, av hvem gjenstanden er kjøpt eller mottatt, dagen for mottagelsen og salget samt den persons navn og adresse, til hvem den er avhendet.

Den handlende er pliktig til når som helst for lensmannen å fremlegge så vel den ovenfor nevnte fortegnelse som enhver gjenstand der befinner sig i hans verge, hvad enten den er opført på fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende må ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte gjenstander av personer som skjønnes å være under 18 år, eller av berusede personer eller av ukjente personer der ikke på betryggende måte kan legitimere sig.

§ 6. Fra reglene i §§ 2, 3 og 4 kan lensmannen i særlige tilfelle meddele fritagelse.

§ 7. Overtredelse av disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339,2.

§ 8. Disse regler, hvorav 1 eksemplar blir å opslå på forretningsstedet hos vedkommende handlende, trer i kraft 1 mars 1931.

Skriv fra Landbruksdepartementet.

16 mars.

I samhøve med §§ 5 og 8 i millombils lov dagsett 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongeleg resolusjon dagsett 13 mars 1931 om avgift på svinerakt har departementet fastsett:

Vedkomande kjøttkontrollstasjon skal betala inn avgifta til umsetningsrådet eller han som rådet sett til det, snarast mogeleg etter utgangen av kvar månad og seinast innan den 15. i månaden etter.

Umsetningsrådet ferdar ut dei skjema og meldingskort som trengst ved innkrevjing og innbetaling av avgifta.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 mars.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desembr 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15 august 1908 § 67, stadfestes som gjeldende inntil videre en av Sannesund-Greåker bygningsrepresentantskap i møte 2 desember 1930 vedtatt tilleggbestemmelse til brandlovens § 15 om den tvungne feining med en av departementet foretatt forandring, således at den tvungne feining innskrenkes til 4 ganger årlig for Sannesund-Greåker bygningskommune i Østfold fylke.

18 mars.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 i noe omredigert form Askim herredstyes beslutning i møte senest 10 mars 1931 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke.

Den nye vedtekt gjelder inntil videre fra og med 20 april d. å. å regne, fra hvilken dag den tidligere vedtekt ophører å gjelde. Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser holdes lukket på hverdager fra kl. 19 til kl. 8 og på søn- og helligdager hele dagen.

17 mai lukkes kl. 10 og 1 mai kl. 14 når disse dager faller på hverdager.

§ 2. Utsalgssteder hvorfra der kun selges frihandelsvarer, hermetikk, tørret og syltet frukt, cigarer, cigaretter, tobakk og andre artikler for tobakksrøking, kan på søn- og helligdager holdes åpne fra kl. 16 til kl. 19 og på 1 og 17 mai fra kl. 8 til kl. 19 når disse to dager faller på hverdager.

Utsalgssteder hvorfra kun selges baker- og konditorvarer samt melk og fløte, kan på søn- og helligdager også holde åpent fra kl. 8 til kl. 10.

På nyttårsdag, langfredag, 1. påske-, 1. pinse- og 1. juledag holder disse utsalgssteder dog helt lukket. På hverdager holder de lukket som i § 1 bestemt.

§ 3. De siste 6 hverdager før julaften kan alle utsalgssteder holde åpent til kl. 20.

Påske-, pinse-, jul-, nyttårs- og St. Hansaften samt St. Hansdag skal lukkes kl. 17.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Derimot er det tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Nærværende vedtekter får ikke anvendelse på utsalgssteder som kun forhandler aviser, tidsskrifter, reiselektyre, frimerker og skrivesaker.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

18 mars.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, jfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Moelv brand- og bygningsskommunestyre i møte 30 oktober 1930 vedtatte reg-

ler for brandvernets ordning samt forskrifter 18 mars.
for brandvernet, brandchefen, brandchefens stedfortreder og
brandmesteren i Moelv brand- og bygningskommune i
Hedmark fylke.

Reglene for brandvernets ordning er sålydende:

I. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Motorsprøiteavdelingen.
2. Håndsprøiteavdelingen.
3. Vannlangeravdelingen.
4. Seilavdelingen.
5. Rednings- og nedrivningsavdelingen,

og har som ledelse:

brandchefen, brandchefens stedfortreder, og brandmesteren.

II. Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 4 maskinister og minst 30 mann til transport av sprøiten og betjening av dens slangemateriell.

Håndsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 2 strålemestre og minst 3 à 4 skift pumpemannskaper.

Vannlangeravdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 25 mannskaper.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 14 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 14 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

III. Med motorsprøiteavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt (jfr. Brandkassens rundskrivelse av 29 november 1900).

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelser minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner dette nødvendig.

IV. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

V. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

Lov om forandringer i sjødyktighetsloven. 20 mars.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 mars 1931 sålydende:

20 mars.

Nr. 1.

I.

I lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, skal efternevnte bestemmelser lyde således:

§ 14. Skibets reder er forpliktet til å erlegge den til enhver tid av Stortinget for besiktelser, utferdigelse av sertifikater m. v. bestemte betaling, hvilken blir å innbetale til statskassen. Gebyrene kan i fornødent fall inndrives ved utpantning.

I de tilfelle hvor overenskomst etter § 55,3, 2net ledd inngås med en besiktelsesinstitusjon, fastsettes institusjonens godtgjørelse for det arbeide som omfattes av overenskomsten av vedkommende departement, mens opkrevingen av godtgjørelsen hos skibets reder foretas av institusjonen selv.

§ 39. Opheves.

§ 55 (punkt 4). Når merkene er anbragt, utferdiges herom i den form som vedkommende departement bestemmer, et sertifikat (lastelinjecertifikat) i to eksemplarer, hvorav det ene skal opbevares ombord i skibet og det annet oversendes Sjøfartskontoret.

§ 55 (punkt 5). I lastelinjecertifikatet angis det tidsrum for hvilket det er gjeldende, mens vilkårene for at sertifikatet skal beholde sin gyldighet i dette tidsrum blir å opstille i reglene for beregning og fastsettelse av lastelinje.

Som følge av forandringer i nevnte regler kan Kongen beslutte inndradd tidligere utferdigede lastelinjecertifikater og foreskrive utferdigelse av nye sertifikater for alle eller visse klasser av skib.

§ 55 (punkt 10). De i nærværende paragraf fastsatte bestemmelser kommer ikke til anvendelse like overfor

- a. fiske- og fangstfartøier,
- b. skib under 100 tonn brutto drektighet,
- c. skib i innenriks fart og
- d. skib i fart mellem nærliggende havner i to eller flere land såfremt Sjøfartskontoret finner at farten foregår i så beskyttede farvann og under sådanne forhold at det vil være urimelig eller upraktisk å gjøre bestemmelsene gjeldende for sådanne skib.

Kongen kan dog fatte bestemmelse om lasteregler også for de under b og c nevnte skib.

§ 94. Norske dampskib (o: alle med maskinkraft fremdrevne skib), som fører passasjerer, skal i sådan fart som av Kongen eller den han dertil bemyndiger, bestemmes, være besiktelse og tilsyn undergitt overensstemmende med de i nærværende kapitel fastsatte bestemmelser.

Herfra undtas dampskib som fører et ringere antall

passasjerer enn 1 voksen person for hver 25 registertonn brutto. 20 mars.
Nr. 1.

Denne undtagelse gjelder dog ikke hvis dampskib av hvilken som helst størrelse fører mer enn 12 passasjerer.

Føres passasjerer i båt eller pram som slepes, skal så vel båten (prammen) som slepebåten være undergitt besiktelse og tilsyn efter de i nærværende kapitel fastsatte bestemmelser i den utstrekning som Sjøfartskontoret finner at disse bestemmelser bør anvendes.

Damp- eller motorskib og båt eller pram som slepes skal, når de ikke anvendes i regelmessig passasjerfart, men kun leilighetsvis fører passasjerer, ikke være dette kapitelts regler underlagt. Nærmere forskrifter om kontroll med disse fartøier samt om hvad der skal forstås med «regelmessig passasjerfart», utferdiges av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 20 mars 1931.

HAAKON

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om endring i § 8 i lov av 4 april 1916 om tillegg til lov om bygningsvesenet i Bergen av 19 april 1899. 20 mars.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 mars 1931 sålydende:

§ 8 i ovennevnte lov av 4 april 1916 skal herefter lyde således:

Dokumenter vedrørende overdragelse til og fra kommunen av eiendommer i det brente strøk er inntil utgangen av 1935 fritatt for stempelavgift og tinglesningsgebyr.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 20 mars 1931.

HAAKON

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

20 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I henhold til lov om kommunal renholdsavgift av 8 juni 1928, jfr. § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, meddeles stadfestelse på vedtak av Oslo bystyre i møte 13 november 1930 om tillegg (litra h) til § 3 i de ved kongelig resolusjon av 1 oktober 1897 og senere resolusjoner stadfestede almindelige helseforskrifter for byen, dog med en enkelt endring.

II. Indremisjonens skyllendunker undtas fra den kommunale renovasjon, inntil Socialdepartementet anderledes bestemmer.

III. Ovennevnte vedtak trer i kraft 1 januar 1932.

Det i post I omhandlede tillegg (lit. h) til § 3 i helseforskriftene er sålydende:

«Gårdeierne er pliktige til å la tømning av privet- og søppelbeholdere, herunder tømning og rensning av eiendommens kloakk-kummer, besørge av kommunens renholdsverk og herfor betale en avgift som fastsettes av kommunestyret med vedkommende departements approbasjon. Helserådet kan dog fritta gårdeiere fra plikten, når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.»

20 mars.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles stadfestelse på det av herredstyret for Inderøy herred i Nord-Trøndelag fylke i møte 26 januar 1931 fattede vedtak om et tillegg til de ved kongelig resolusjon av 14 april 1894 stadfestede almindelige helseforskrifter for herredet med undtagelse av strandstedet Strømmen.

Det stadfestede tillegg er sålydende:

«I eller ved rinnende vann, hvorfra mat- eller drikkevann tas, må ikke vaskes, noget urent spilles eller i det hele foretas noget, hvorved vannet forurenses, medmindre forurensningen foregår nedenfor det sted, hvorfra mat- eller drikkevann tas. Dette påbud gjelder for Granaelvns vedkommende dens hele strekning fra avløpet fra Granavatnet til 100 meter ovenfor Muus-broen i Strømmen.»

20 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov av 16 mai 1860 om sundhetskommisjoner m. v. og § 3 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer meddeles stadfesting på vedtak av herredstyret for Nordfold herred, Nordland fylke, i møter 8 november

1929 og 6 september 1930 om nye almindelige 20 mars.
helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrift
om meldeplikt når tuberkuløse syke skifter bopel.

- II. De nugjeldende helseforskrifter for herredet, stadfestet ved kongelig resolusjon av 10 mai 1893 med tillegg stadfestet ved kongelig resolusjon av 7 januar 1915, opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

Helseforskrifter for Nordfold herred.

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann som velges blandt medlemmene i helserådet. Tilsynsmennene har hver i sin krets særlig plikt til å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter og påse at disse og helserådets bestemmelser blir fulgt.

Valget foretas efter hvert herredstyrevalg og gjelder for valgperioden.

Om boligforhold.

§ 2. Ved nyopførelse, hovedreparasjon eller flytning av bygninger, skal tilsynsmannen på vedkommende sted på forhånd underrettes.

§ 3. Bebyggelsen må ordnes slik at det kan komme så meget sol til beboelsesrummene som mulig med den plass som står til rådighet.

§ 4. Grunnen under beboelseshus skal være tilstrekkelig avgrøftet, så der ikke finnes grunnvann på den. Byggegrunnen skal selv om den er av fjell, være uten fordypning, så det ikke samler sig vann eller urenslighet. Mattjorden må fjernes fra byggegrunnen.

§ 5. Ethvert beboelseshus skal ha grunnmur av gråstein eller betong av minst 30 cm. høide over jorden. Mellom grunnmuren og nederste del av bygningen skal det være et isoleringslag. Når huset ikke har kjeller, skal avstanden mellom gulvet og undergrunnen være minst 60 cm. og grunnmuren må da være forsynt med trekkhul av minst 150 cm.² på minst 2 sider.

Trekkhullene skal være dekket av smågitret rist.

§ 6. Gulvene skal gjøres tette og i første etasje være dobbelte, og gulvfyllet må være rent og tørt. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av bare torvmuld tillates ikke brukt. Impregneret papp kan brukes til pakning.

§ 7. Ethvert beboelsesrum skal i nederste stokkverk måle 2,25 m. fra gulv til tak. Hvis gulvflaten i rum, som

20 mars. brukes til opphold for mennesker, ikke er minst 6 m.², må rummet stå i åpen forbindelse med et tilstøtende rum.

Når rum med skråtak innredes og aktes benyttet til soverum eller beboelsesrum, skal den minste tillatte høyde ved skråtakets laveste del være 1,25 m. og 2,25 m. ved skråtakets høieste del.

§ 8. Ethvert beboelsesrum skal ha et vindu ut mot uoverdekket plass. Lysåpningen skal være minst $\frac{1}{10}$ av rummets gulvflate. Vindusflaten må i almindelige beboelsesrum aldri utgjøre mindre enn 1 m.² samlet for hvert rum. Minst et vindu må kunne åpnes. Et sådant vindu skal også være anskaffet i eldre beboelsesrum innen 1 år efter at disse forskrifter er stadfestet.

§ 9. Kokeovn må ikke benyttes i beboelsesrum eller kjøkken uten å være forsynt med tilstrekkelig virksom damp-hette eller annen betryggende ventilasjon, så røk og damp undgås.

§ 10. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Såfremt det ofte samles vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr.

Kjelleren skal ha vindu eller annen åpning, som kan brukes til luftveksling.

For kjellerrum som benyttes til beboelse, handel eller verksted, skal følgende bestemmelser gjelde:

Høiden fra gulv til loft skal være minst 2,25 m. Overkanten av jorden på husets utside må intetsteds stå mer enn $1\frac{1}{2}$ m. høiere enn kjellerens gulv. Ytterflatene av veggene skal være skilt fra jorden ved en 60 cm. bred luft- og lysgrav, der skal gå minst 20 cm. dypere ned enn kjellergulvet, og være godt drenert.

Grunnen under sådant kjellerrum skal være drenert og fylt med et minst 20 cm. høit lag av pukken. Gulvet skal være dobbelt og fylt med tørr fyll. Det underste gulv skal være av vanntett stoff, asfalt, cement eller lignende; det øverste skal være et minst $6\frac{1}{2}$ cm. tykt, godt sammenpløiet tregulv. Rummene skal være forsynt med ovn og friskluft-ventilasjon efter helserådets nærmere bestemmelse.

Det skal være minst 1 vindu som kan åpnes.

Vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten.

§ 11. Innredes bryggerhus, stryke- eller rullerum i kjelleren, må der også her sørges for at rummene efter omstendighetene blir tilstrekkelig tørre, lyse og rummelige. Fuktighet og damp må ledes bort ved passende innretning.

§ 12. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, ved fuk-

tighet, urenslighet eller overfylling med beboere antas å 20 mars. være skadelig for sundheten.

Om herberger og offentlige tilstelninger.

§ 13. I et soveværelse må ikke sove fler enn at hver person har minst 10 m.³ luft. Vindusflaten må utgjøre minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten. Værelset som benyttes, skal grundig utluftes hver dag og gulvet daglig vaskes, og støv tørres av møblene med en fuktig klut. Hovedrengjøring skal foretas minst 4 ganger årlig. Vinduene skal vaskes og pusses så ofte det trenges, minst 1 gang månedlig. Ganger og trapper skal holdes rene, de skal vaskes minst 2 ganger i uken. Opbevaringssteder for matvarer skal være tørre og må kun utluftes til fri luft. De skal gjøres grundig rene minst 2 ganger om året. Tørr feining og tørr støvning er forbudt.

På værelset skal finnes vannkaraffer og for hver losjerende et rent vannglass, et håndklæ og vaskefat. Håndklædet skiftes rent for hver ny losjerende. I sengen skal det være under- og overlaken. Lakener og putevar samt varetrekk skal skiftes rent for hver ny losjerende. Utenpå overbredslet skal der — forsåvidt sådant uten uforholdsmessig utgift kan skaffes — være et varetrekk som kan vaskes. Andre sengklær skal vaskes minst 4 ganger årlig. Sengen skal hver dag stå opslått minst 3 timer til utluftning. Helserådet kan påby at hvert værelse skal ha spyttebakke av passende størrelse og form. Spyttbakkene skal daglig rengjøres. Spyttning på gulv eller vegger er forbudt. Privetet skal daglig efterses og holdes rent.

Kommer verten til kunnskap om at han har eller har hatt losjerende med smittsom sykdom, skal han straks melde dette til helserådets ordfører.

§ 14. I herberger, kafeer, ved offentlige tilstelninger så vel som i foreninger, hvor der skjer servering, må ikke benyttes kopper eller glass med skår eller sprekker. Alle spiseredskaper skal grundig vaskes i varmt grønnsåpevann og skylles i kokende, rent vann. Benyttes tørrehåndklær, skal disse være rene. Ved opvasken skal helst benyttes vaskebørste eller klut, som før opvasken gis et opkok.

Melk, fløte og andre matvarer skal opbevares på sådan måte at de er beskyttet mot støv og annen forurensning, ikke får usmak av andre varer og heller ikke er tilgjengelig for fluer eller andre dyr. Opbevaringsstedene for matvarer må ikke benyttes som soverum. Betjeningen skal være iført ren og ordentlig drakt. Matvarer må ikke håndteres med urene hender. Der skal alltid finnes rent vaskevann, såpe og håndklæ til bruk for betjeningen, og verten skal

20 mars. påse at dette benyttes efter behov. Personer med smittsom, stinkende eller væskende sykdom må ikke tillates å tilberede eller servere mat eller drikke for gjester.

Husdyrhold.

§ 15. Husdyr undtagen hund eller katt må ikke huses i eller under beboelseshus eller i rum som har tak eller vegg felles med beboelseshus eller opbevaringssted for matvarer.

Stall, fjøs, grisehus o. lign. skal stå minst 10 m. fjernet fra våningshus, og fra ethvert rum som benyttes til tilberedning eller opbevaring av matvarer, og være slik innredet at stank eller annen urenslighet derifra ikke forulemper eller er til skade for mennesker eller dyr. Der må heller ikke skje tilsig til vanntak eller brønn fra dyrenes opholdssted, som må være fjernet minst 10 m. fra brønn eller vanntak.

Om drikkevannet.

§ 16. Brønner til mat- og drikkevann skal være stensatt og ha et ytre lag av inntil $1\frac{1}{2}$ m. dybde og minst $\frac{1}{4}$ m. tykkelse av stampet leir eller av cement, regnet fra jordoverflaten, eller være anlagt på en av helserådet godkjent måte for å hindre tilløp av overvann og annen forurensning. De skal være forsynt med en kant minst 20 cm. høi, av lignende for vann uigjennemtregelig materiale, og de skal være dekket med lokk som heller mot jordsmonnet omkring.

§ 17. De her omhandlede brønner må ikke ligge i gjødslet mark og ikke nærmere kompost-, gjødsel- eller avfallsdynger enn 10 m. I eller ved brønn eller rinnende vann, hvorfra drikkevann hentes, må ikke vaskes eller noget urenslig spilles, eller i det hele foretas noget hvorved vannet forurenses, medmindre forurensningen foregår nedenfor det sted hvorfra mat- og drikkevann hentes.

§ 18. Ved enhver brønn skal der være en bøtte, som bare må benyttes til ophentning av drikkevannet. Bøtten må ikke fjernes fra brønnen.

§ 19. Helserådet kan forby benyttelse av drikkevann fra brønner, vannledninger eller bekker, når vannet antas å være skadelig for mennesker eller dyr, inntil vannet er undersøkt og forurensningen i tilfelle fjernet eller manglene for øvrig avhjulpet.

§ 20. Såfremt tømning og rensning av brønn og vanntak blir nødvendig, må vedkommende eier rette sig efter de bestemmelser som helserådet i den anledning måtte gi.

Om fjøs og melkens behandling.

§ 21. Fjøsene skal være rene, lyse og vel utluftet. Der skal være storrengjøring minst en gang om året. Gulv,

tak og vegger samt alt inventar må da vaskes med grønn- 20 mars.
såpe og varmt vann og utluftes med gjennomtrek i flere
dager.

Kuene skal holdes rene. Melkekar og melk må be-
handles med den største renslighet. Melkekjørlene skal va-
skes i varmt grønsåpevann, sodavann, enerlut eller kokende
vann. I ethvert fjøs skal der være en vaskevannstol og
vaskefat, såpe og håndklær. Den som melker skal være
iført et rent hvitt armforklær og skal før melkingen såpe-
vaske sine hender og vaske eller tørre av kuens jur og
spener med en ren, våt klut, som for hver ku skylles og
renses forsvarlig.

Melken skal snarest bringes ut av fjøset. Melk må ikke
opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås, må de
kar som den opbevares i, være tildekket.

Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smitt-
som sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses, og
forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som
nærmere skal undersøke saken og sende innberetning herom
til helserådets ordfører.

Om bakerier, slakterier, meierier m. m.

§ 22. Anlegg av bakerier, slakterier, meierier og lig-
nende steder for tilvirkning og opbevaring samt behandling
av matvarer skal meldes for helserådet, og må være god-
kjent før driften begynner. De skal til enhver tid stå under
helserådets kontroll, og eieren skal være forpliktet til uop-
holdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne nødvendige
for å hindre at matvarene forurenses eller bederves.

§ 23. Transport av kjøtt skal foregå i rene traub eller
kurver og være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt
å sitte på varene under transporten.

Kjøtt må ikke henstå uten tilsyn på kai eller vei.

§ 24. Forsåvidt der ikke er kjøttkontroll, må kjøtt og
flesk av syke dyr ikke selges uten attest fra dyrlæge om at
det er brukbart til føde for mennesker.

§ 25. Personer som lider av akutt smittsom sykdom,
eller som har utslett eller væskende sår på hender og armer,
må ikke beskjefliges på steder hvor matvarer selges eller
serveres.

Forskrifter om butikker.

§ 26. Enhver butikk skal holdes ren og være godt
utluftet. Utenfor døren skal der være en fotskraper.

Helserådet kan gi påbud om, at der i butikken skal
finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helse-

20 mars. rådet godkjent størrelse og form. Spyttbakkene skal i tilfelle daglig rengjøres og deres innhold brennes. Deres bunn skal være dekket av fuktig sagmugg, torv eller lignende.

Det er forbudt å spytte på gulvet.

I lokaler hvor der selges matvarer, er tobakksrøkning forbudt. Opslag herom og om at spytting på gulvet er forbudt, skal slås op på et iøinefallende sted.

Tørrfeining er forbudt. Gulvet skal vaskes minst 2 ganger om uken, og ellers hver dag tørres med våt klut. Disken vaskes daglig. Det er forbudt å sitte på disken. Alle mål- og vektredskaper må holdes rene.

Der skal være hovedrengjøring minst 2 ganger om året. Butikker hvor der selges melk, fløte eller andre matvarer, og rum hvori melk eller matvarer som skal selges, blir bearbeidet, tilberedt eller lagret, må ikke brukes som soverum, vaskehus, kjøkken eller opbevaringssted for uvedkommende ting. Disse butikker eller rum skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske hendene.

Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen forurensning så vel i butikker som i tilberednings- og lagerrum. Varene skal anbringes i vel renholdte tildekkede kar, skuffer, skap med dører eller hyller med forheng. Sammen med matvarer må ikke opbevares andre varer, som kan bederve matvarene med lukt, smak eller på annen måte.

Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Han skal iaktta renslighet ved innpakningen og må f. eks. ikke blåse posene op eller væte fingrene med munnen.

Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem de kjøper.

Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

§ 27. Hvis helserådet av sanitære grunner finner at et utsalgssted er uskikket til utsalg av næringsmidler, kan det forby bruken av et sådant utsalgssted, inntil manglene er rettet etter helserådets anvisning.

Om salg av fødevarer.

§ 28. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsfarlige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruks- gjenstander som kan være skadelig for sundheten, fordi de inneholder giftige bestanddeler. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som

av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. Inn-til de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder der det ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf, berettiget til å fordre utleveret de fornødne prøver som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder der det forekommer tilfelle, eller finnes nogen basillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadiggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 29. I enhver butikk skal der være opslått særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Dampskibsekspedisjoner og brygger.

§ 30. Ved iland- og ombordbringelse av næringsmidler, såsom melk, mel, brød, kjøtt, fisk, smør, frukt o. lign. skal iakttas den største renslighet. Bryggeplassen skal gjøres ren for hvert anløp. Hvor sådanne varer kan tilsmusses eller tilstøves, skal der anvendes rene presenninger så vel til underlag som til overdekning. Næringsmidler som ikke avhentes straks efter ankomsten, skal snarest mulig fjernes fra bryggen og anbringes i ekspedisjonens oplagsrum i dertil bestemte rum, som til enhver tid skal holdes rene. Fodevarer må ikke utsettes for fuktighet eller lukt.

Om priveter og avfallstoffer m. m.

§ 31. Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet der må ligge minst 9 m. fjernet fra eget eller andres våningshus og matbod, samt fra offentlig eller felles privat vei. Fra privetet må der ikke komme tilsig hverken til noget av de nevnte steder, eller til opkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk.

Ved bygninger og steder, hvor der jevnlig samles mange mennesker, f. eks. ved faste utstillingsplasser, kommune-

20 mars. lokaler, bedehus, hoteller, skoler, ungdomslokaler, skal der være priveter og urinsteder, særskilt for hvert kjønn, og av sådan størrelse og innretning som helserådet for hvert sted bestemmer.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen uthusbygning i kortere avstand enn 9 m. fra våningshus, matbod og vei eller inne i våningshus, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Der må ikke kunne komme stank fra privetet til beboelsesrum, kjøkken eller rum, hvor matvarer opbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør, som kan holdes ordentlig gjenlukknet. Det skal ha vindu, som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe. Sætet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så tilstrekkelig mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere, hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres.

Privetene skal alltid holdes tilbørlig rene.

Anbringes pissoirer inne i beboelseshus, skal de innrettes som foran omhandlet for klosettrum i beboelseshus. Anbringes urinsteder annensteds, skal helserådets nærmere bestemmelser derom etterfølges. Pissoirer skal gis avløp til kloakk eller annet av helserådet godkjent sted. De skal holdes godt rene.

Privetbinge skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde at ekskrementene holdes tildekket. Bingen skal tømmes minst 2 ganger årlig og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

§ 32. Søppel, kjøkkenavfall og lignende så vel fra beboelseshus som fra bedrifter skal enten brennes, samles i tette, med lokk forsynte kasser, legges i kompost eller bortbringes til sted som dertil måtte være anvist av helserådet. Anvendes kasser, skal de tømmes og rengjøres, før de blir ganske fulle og så ofte at stank undgås, og dessuten når helserådet finner det nødvendig. I disse beholdere må ikke slås flytende bestanddeler eller avfall fra slaktning. I bekker og grøfter må intet avfall kastes.

§ 33. Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødningsstoffer må ikke legges nærmere alfarvei, beboelseshus eller matbod enn 9 m., og de skal holdes vel tildekket med jord, og de skal anlegges således, at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller vann til bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

§ 34. Selvdøde dyr eller dyr slaktet på grunn av sykdom, må ikke kastes i elv eller annet vannløp, men må oppbrennes hvis helserådet finner det påkrevet, eller nedgraves tilstrekkelig dypt på et sted der det ikke er tilsig eller vann-20 mars. tak; eller nedsenkes så dypt i sjøen at der ikke kan opstå stank. For dyr som har lidt av smittsom sykdom der er undergitt særlig offentlig forsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 35. Slakteavfall, sildegan, bedervet fisk, fiskeavfall, søppel, latrinegjødsel etc. må ikke henkastes i elv og heller ikke i fjæren så nær stranden at det blir liggende tørt ved lavvann.

Om andre sanitære misligheter.

§ 36. Fartøier med besetning som ligger innen herredet er med hensyn til sundhetsforholdene underkastet herredets helseforskrifter.

§ 37. Ved offentlige vannposter, skoler, kirker, fabrikker og alle offentlige forsamlingslokaler er det forbudt å bruke felles drikkekar. Drikkevannsinnretningen på disse steder må være godkjent av helserådet. Det er likeledes forbudt på skole å bruke felles skrivemateriale, såsom penner, blyanter, grifler o. lign. Bøker fra smittede hjem skal tilintetgjøres hvis de ikke kan desinfiseres på betryggende måte. Det samme gjelder bøker brukt av tuberkuløse elever. Disse regler gjelder også boksamlinger.

§ 38. Huseiere er like overfor helserådet ansvarlig for at fraflyttede rum rengjøres ordentlig før nye beboere flytter inn.

Om sundhetsfarlige bedrifter.

§ 39. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet, før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art er underlagt helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand enn det nødvendig følger av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir for å forebygge sanitær fare.

Om forholdsregler ved smittsomme sykdommer.

§ 40. Når en tuberkuløs forandrer bopel, skal melding herom skje til helserådets ordfører. Meldingsplikten påhviler så vel den syke selv, som den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter. For tjenestefolk påhviler meldingsplikten vedkommende husbond.

20 mars.

§ 41. Personer fra fremmede kommuner må ikke motas til forpleining mot eller uten godtgjørelse, uten at de har lægeattest for at de ikke lider av akutt smittsom sykdom eller av syfilis i smittsom form. Såfremt de lider av nogen sådan sykdom, må forholdet først godkjennes av helserådets ordfører.

§ 42. Ved opptreden av sykdomstilfelle som der kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar, som har å gi melding derom i samhøve med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, så vidt omstendighetene tillater.

Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv men også de som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd.

Fødevarer må ikke opbevares i de rum, hvor den syke opholder sig. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellem det sted hvor sykdommen er optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Personer som hører til samme husstand som den syke må ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapeleg eller annet øiemed, som ikke er uopsettelig og absolutt nødvendig, må ikke avholdes i det smittede hus, eller på dets gårdsplass.

Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sykdommen er opstått, må dette opføre inntil tillatelse er meddelt av helserådets ordfører.

Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrådt, må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil helserådets ordfører har avgitt nærmere bestemmelse.

Så snart meddelelse om de inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføininger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføininger som efter tilfellets beskaffenhet er fornødne.

§ 43. Gang- og sengklær og andre gjenstander som har vært benyttet av personer, som har lidt av smittsom sykdom eller henstått i rum, hvor disse personer har opholdt sig, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk, før de er rensset efter helserådets nærmere bestemmelse. Rum, hvor personer lidende av smittsom sykdom har opholdt sig, skal også renses efter helserådets anvisning.

§ 44. Skolebarn, som antas å lide av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom, skal sendes hjem av læreren, som må gi deres foreldre eller foresatte beskjed om at barnet ikke kan komme på skolen igjen, før det er rent og smittefritt.

På samme måte skal skolebarn, som læreren antar lider av annen smittsom sykdom, bli sendt hjem med skriftlig opfordring om at læge må bli rådspurt.

Overholdelse av helseforskriftene.

§ 45. Undlater nogen innen den av helserådet satte frist å treffe de forfoininger, som i henhold til helseforskriftene eller de av helserådet i hvert tilfelle lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la forfoiningene utføre på rette vedkommendes bekostning. Er der tvil om hvem som i tilfelle skal etterkomme et påbud, har helserådet å holde sig til eieren.

§ 46. Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelse fra helseforskriftene.

§ 47. Ordføreren kan alltid treffe avgjørelse på helserådets vegne, hvor en hurtig beslutning kreves, og der ikke er tid til å vente avholdelse av samlet helserådsmøte. Saken forellegges snarest mulig for helserådet.

§ 48. Overtredelse av helseforskriftene eller av de med hjemmel av samme gitte forskrifter, straffes efter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 49. Ovenstående forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder efterat de har fått kongelig stadfestelse.

Kongelig resolusjon.

I henhold til lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 utferdiges bestemmelser om obligatorisk merkning av malerpensler og tannbørster overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

Malerpensler — herfra undtatt pensler i penneposer og malerpensler som benyttes til utførelse av kunstmaling (ikke dekorasjon) — og tannbørster må ikke selges eller falbys fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller selges eller falbys til forbrukere her i landet (detaljsalg) med mindre de i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av frembringelseslandet.

Angivelsen av frembringelseslandet skal være tydelig innpresset eller stemplet på skaftet på hver malerpensel og på hver tannbørste og (når undtas børster med metallskaft) i en farve avvikende fra skaftets. Enhver kartongpakning eller annen beholder, hvori en tannbørste selges eller falbys, skal også være forsynt med tydelig angivelse av frem-

20 mars.

20 mars. bringelseslandet. Angivelsen kan være avfattet enten på norsk eller på et her i landet lett forståelig fremmed sprog og skal være sålydende:

«Fabrikert i (landets navn).»

Overtredelse av foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

Denne resolusjon trer i kraft 1 oktober 1931.

20 mars.

Kongelig resolusjon.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes at spilljakttiden for tiur og århane innen Vest-Agder fylke skal være fra og med 5 til og med 14 mai.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1935.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.